

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλευθέρου ἀνάγνωμα δι' ἅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμαὶ 100. Ἐτά-
μνην δραχ. 55. Τρίμηνον δραχ. 30.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγύπτου γράσια διατριμ. 50.
Αμερικῆς δολάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ἑλλ. ἐν γέ-
νηι τῶν ἑλλ.ν Κρατῶν σελήνια 10.
Ἐξέμνηοι καὶ Τρίμηνιοι ἀνάλογως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἅλλ' οἱ συνδρο-
μηταὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην εἰσδοῦσά τε μῆνος.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Κορνιδίου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Παρθέμιον

Περίοδος Β',—Τόμος 46ος

Ἀθήναι, 26 Νοεμβρίου 1938

Ἔτος 60όν.—Ἀριθ. 52

ΟΤΑΝ ΑΝΑΣΤΗΘΗΚΕ ΤΟ ΜΑΜΜΟΥΘ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΜΑΧ ΒΕΓΟΥΕΝ - ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

—Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον—

Καὶ ὁ Μουζέν συλλογιζόταν μ' ἀ-
πελπίσια τίς θωρακισμένες σφαίρες
του, ποῦ τώρα ἦταν δόλοτελα ἀχρη-
στες, ἀφοῦ εἶχε χαλάσει ἢ καραμ-
πίνα.

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Νταρλιέ ἔφερε
ἀναστήτωσιν στοὺς προϊστορικούς. Ὁ
Μουζέν εἶδε ἕναν ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἐρμα
πρὸς τὸ μέρος τοῦ γέρου καθηγητῆ
καὶ νὰ προσπαθῆ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.
«Τῶκετ!» ψιθύρισε ὁ Μουζέν ἐνώ-
νοντας τὰ χέρια. Ἄλλοιμονο! Ὁ
Νταρλιέ ἀποσπάσθηκε μὲ δύναμη
ἀπὸ τὰ χέρια ἐκείνου ποῦ ἤθελε νὰ
τὸν σώσῃ, καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος
τοῦ μαμμούθ. Τὸ μεγαθήριον μουγ-
κρίζοντας καὶ γρουλλίζοντας, κινώσας
δῶθε κείθε ἀπειλητικὰ τὴν προβο-
σκίδα του, καὶ γύριζε σὰν σβούρα
στὴν ἴδια θέσιν. Ἦταν τυφλωμένο
ἀπὸ τὴ μανία του. Μόλις ἀντίκρυσε
ἕναν ἄνθρωπον νὰ τὸ πλησιάζῃ, στά-
θηκε μονομιάς, σήκωσε ψηλὰ τὴν
προβοσκίδα, ἔσεισε τὴν οὐρά του καὶ
χύμηξε κατὰ πάνω του.

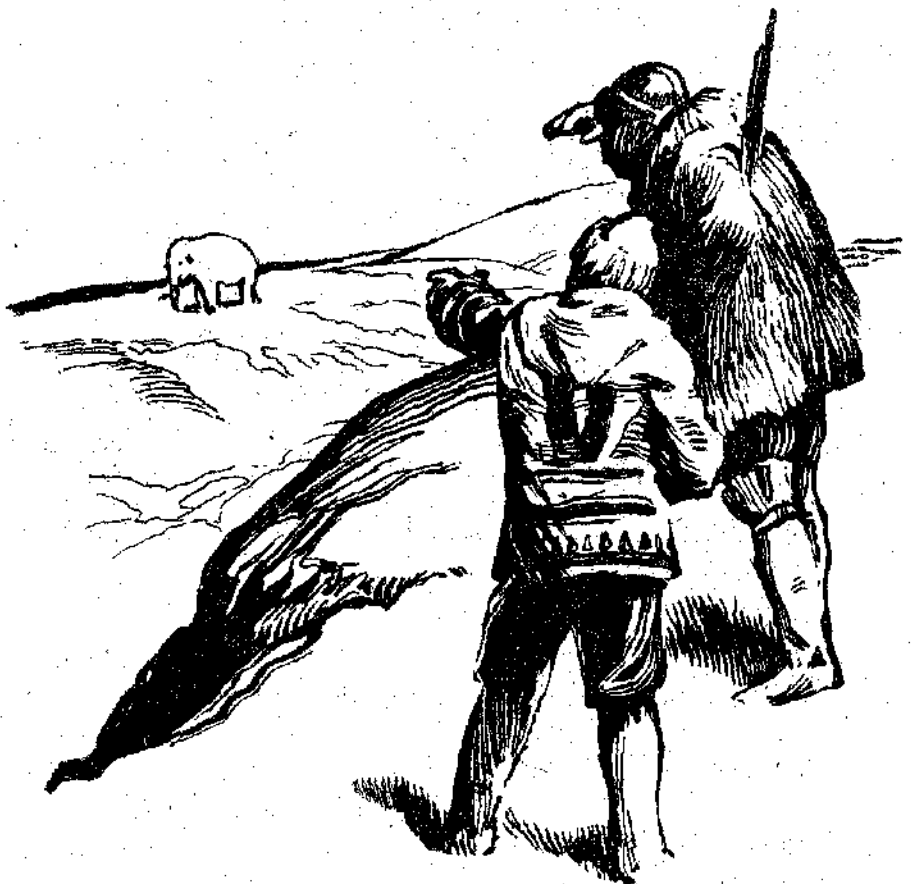
Ὁ Μουζέν εἶδε πῶς ὁ Νταρλιέ
ἦταν χαμένος. Μὲ τὴν καρδιὰ παγί-
μένη ἀπὸ φόβον εἶδε τὸ μαμμούθ νὰ
πλησιάζῃ τὸν γέροντα καθηγητῆ, νὰ τὸν
ἀρπάξῃ μὲ τὴν προβοσκίδα του, νὰ
τὸν πετάξῃ ψηλὰ στὸν ἀέρα καὶ ὕστε-
ρα νὰ τὸν ποδοκτυπῇ. Ἄκουσε τὰ
σφύρισμα τῶν προϊστορικῶν εἶδε
σὰν σὲ ὄνειρον τὸ μαμμούθ νὰ χερώνῃ
μὲ λύσσα ἀπάνω στὸ πτώμα τοῦ θύ-
ματός του, τὸ εἶδε ἔπειτα νὰ τινάζε-
ται, πληγωμένο ἀπὸ τὰ βέλη, ποῦ
τοῦ ἔρριχναν ὁμαδικὰ οἱ προϊστορι-
κοί, νὰ χυμάῃ, νὰ σκορπίζῃ ἐντρο-
μούς τοὺς ἐχθρούς του καὶ νὰ φεύγῃ.
Εἶδε τότε ἕναν ἀπὸ τοὺς προϊστορι-
κοὺς νὰ σκύβῃ πάνω ἀπὸ τὸ καθη-
μαγμένο πτώμα, νὰ γονατίζῃ γιὰ

λίγες στιγμὲς καὶ ἔπειτα νὰ τρέχῃ νὰ
συναντήσῃ τοὺς συντρόφους του. Ὁ
Τῶκεττ εἶχε προσευχηθῆ γιὰ τὸ γέρο
φιλο του καὶ τοῦ εἶχε πει τὸ τελευ-
ταῖο χαῖρε.

Μέσα στὸ φαντασμαγορικὸ φῶς
ποῦ σκόρπιζε τὰ βόρεια σέλας, ὁ
Μουζέν διέκρινε ἀπὸ μακρὰ τοὺς
πελώριους χαλιῶδοντες τοῦ μαμμούθ
ποῦ ἔφευγε πρὸς τὰ βορεινὰ, καὶ ποῦ
παρέσυρε ἀπὸ πίσω του τοὺς ἀνθρώ-
πους ποῦ εἶχαν θῆσι, ὅπως καὶ αὐτό,
ἀπὸ τὸ βάθος τῶν αἰώνων.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἀπὸ πολλοὺς μῆνες ὁ καθηγητῆς
Λαρζάκ δὲν εἶχε λάθει καμμιὰ εἰ-
δηση ἀπὸ τοὺς φίλους του καὶ ἢ ἀ-
νησυχία του ἦταν μεγάλη. Τὰ τηλε-
γραφήματά του ἔμεναν ἔλα χωρὶς
ἀπάντησιν. Ἀπὸ τὴν Γλακούτακ τὸν
ἐπληροφόρησαν δι' τ' ἀεραπλάνα ἀ-
ναγκάσθηκαὶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ φθι-
νόπωρου νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν βάση
τοῦ Ἰντιγκίρκα χωρὶς νὰ βροῦνε που-
θενά κανένα ἴχνος ἀποστολῆς. Ὁ

Ἀπὸ ἕνα ψήλωμα ὁ Μουζέν εἶδε στὴν πεδιάδα τὸ μαμμούθ. (Σελ. 450, στ. γ')

ΤΟΜ ΣΩΤΕΡ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΜΑΡΚ ΤΩΑΙΝ

(Συνέχεια από το προηγούμεν. και τέλος)

Κι' ύστερα έβγαλε στη φόρα το μουσικό του ρόλο που έπαιζε ο Χώκ τη δραματική εκείνη νύχτα και μάλιστα όσο πιο ζωντανά μπορούσε, μα ή εκπληξη που έδειξαν όλοι δεν ήταν αδόκητη ούτε φυσική. Μολαταύτα ή χήρα έδειξε μεγάλη έκπληξη και άπορία και γέμισε τον Χώκ με ευχαριστίες και κοπιμένα τόσα πολλά, ώστε ή στενοχώρια που ένοιωσε ο μικρός για τα καινούργια του ρούχα, έγινε ακόμη μεγαλύτερη, καθώς έβλεπε καρφωμένα επάνω του όλα τα μάτια του κόσμου και άκουε τόσους επαινούς, όσους δεν είχε άκουσει ο' δλη του τη ζωή ως τότε.

Τότε ή κυρία Ντοβγκλας δήλωσε ότι αποφάσισε να παραλάβη τον Χώκ στο σπίτι της και να τον αναστήσει σαν παιδί της. Θα τον έστελνε στο σχολείο, θα τον μάρφωνε και με τα λίγα χρήματα που είχε από τις οικονομίες της θα του άνοιγε άργότερα μια καλή δουλειά.

Μά τώρα ήρθε ή στιγμή να πη και ο Τόμ το λόγο του και πετάχτηκε επάνω και φώναξε :

— Ο Χώκ δεν έχει ανάγκη!

— Ο Χώκ είναι πλούσιος!

Σ' όλους ήρθε να γελάσουν με τη δήλωση αυτήν του Τόμ και μόνον ή καλή ανατροφή τους έμπόδιζε να ξεσπάσουν σε τρανταχτά γέλια. Μά χαμογέλασαν έτσι κάπως στενοχώρια. Ο Τόμ όμως δεν σταμάτησε εδώ :

— Ναι, ο Χώκ έχει πολλά χρήματα, είπε, έχει χρήματα σωρό, ως εκεί επάνω, κι' αν δεν τον πιστεύετε, να σας τα δείξω. Δεν είναι ανάγκη να γελάτε, περιμένετε μια στιγμή και θα ιδείτε.

Και με τα λόγια αυτά βγήκε έξω τρέχοντας. Όλοι κοιτάχτηκαν στην αρχή έκπληκτοι κι' ύστερα κάρφωσαν τα μάτια τους στον Χώκ που έμοιαζε σαν να είχε καταπιη τη γλώσσα του.

Μά τί συμβαίνει πάλι με τον Τόμ; Έκανε στενοχωρημένη ή θεία Πόλλυ. Πάω να το χάσω μ' αυτό το παιδί. Πάντοτε έγω το έλεγα. Μά τη στιγμή εκείνη μπήκε μέσα ο Τόμ άγκομαχώντας κάτω από το βάρος των σακκίων, κι' έτσι ή θεία Πόλλυ δεν μπόρεσε να τελειώση την άπαισιόδοξη φράση της για το μέλλον του άνεψιού της. Ο Τόμ άδειασε τον

καταρράκτη του χρυσού επάνω στο τραπέζι και φώναξε θριαμβευτικά :

— Νά, με πιστεύετε τώρα; Τι σας είπα; Τα μισά είναι δικά μου και τα μισά του Χώκ.

Όλων εκόπηκε ή αναπνοή μόλις αντίκρισαν το χρυσάφι. Όλοι κοίταζαν θαμπωμένοι, κατάπληκτοι, και κανείς δεν έβρισκε λέξη να πη. Ύστερα όμως άρχισαν όλοι μαζί να φωνάζουν ζητώντας από τον Τόμ να τους πη που βρήκε τα χρήματα. Ο Τόμ τους διηγήθηκε την ιστορία του

ταδέχτηκε να χαμογελάση στον Τόμ και στον Χώκ. Τέτοιο μεγάλο ποσό, έλο ο έμετρητά χρυσά νομίσματα, φαίνεται άπίστευτο, όχι μόνον ο' εκείνους που το είδαν, αλλά και σε κείνους που το διαβάζουν.

Το εύρημα του Τόμ έγινε ή ιστορία της ημέρας ο' έλο το χωριό πέρασε από στόμα σε στόμα, έξωγκώθηκε, καθένος πρόσθετε και το δικό του, και στο τέλος έγινε πια θρόλος. Όλοι τώρα, όχι μόνον τα παιδιά μα και οι μεγάλοι, άρχισαν να μιμούνται τον Τόμ και τον Χώκ και να προσπαθούν να βρουν κι' αυτοί κανένα θησαυρό. Κάθε στοιχειωμένο σπίτι, σκάφτηκε, κάθε σάνιδα μετατοπίστηκε, άνθρωποι πήγαιναν κρυφά κι' έκαναν άνασκαφές με την έλπίδα μήπως βρουν κι' αυτοί χρήματα.

Ο Τόμ και ο Χώκ είχαν γίνει ήρωες και όπου κι' αν παρουσιάζονταν προκαλούσαν το θαυμασμό. Το να σώσης έναν άνθρωπο είναι βέβαια μια ώραία πράξη, μα δεν είναι και λιγότερο σπουδαίο το να βρης δωδεκά χιλιάδες χρυσά δολάρια. Όλοι τώρα φέρονταν διαφορετικά στα δυο παιδιά και μάλιστα στον Χώκ και τα παιδιά του χωριού που πάντοτε τον θαύμαζαν, τώρα τον έβλεπαν με θάμβος σαν κανένα υπερφυσικό πρόσωπο.

Ο διευθυντής της εφημερίδας δημοσίευσε την ιστορία των δυο παιδιών μαζί με την εικόνα τους κι' έτσι έγιναν ξακουστά. Αν όχι ο' δλη την Άμερική, τουλάχιστο ο' δλη την επαρχία.

Η κυρία Ντοβγκλας κατέθεσε τα χρήματα του Χώκ στην Τράπεζα με τόκο έξ τα εκατό και ο δικαστής Θάτσερ έκανε το ίδιο για τα χρήματα του Τόμ, σύμφωνα με την παράκληση της θείας του.

Κάθε παιδί είχε τώρα ένα πραγματικά φανταστικό εισόδημα: ένα δολάριο κάθε μέρα! Ένα δολάριο κάθε μέρα! Μ' ένα δολάριο κι' ένα τέταρτο, την βδομάδα θα μπορούσε ένα παιδί, τα καλά και απλά εκείνα χρόνια, να τραφή, να ντυθη και να κληρώση δίδακτρα του σχολείου του.

Ο δικαστής Θάτσερ είχε λάβει μεγάλη ιδέα για τον Τόμ. Έλεγε πως ένα οποιοδήποτε παιδί ήταν άδύνατο να βγάλη την κόρη του από τη σηγήλιά. Και όταν μια μέρα ή Μπέκυ διηγήθηκε έμπιστευτικά στον πατέρα της πως ο Τόμ έφαγε τις φυλιές στο σχολείο για χάρη της, ο δικαστής συγ-

κινήθηκε εξαιρετικά, και όταν προσπάθησε να δικαιολογήση τον Τόμ για την ψευτιά του, ο δικαστής έφώναξε μ' έξαρση πως αυτό ήταν ένα ιερό φέμμα, ένα φέμμα μεγάλου φουκα, που για αυτό αξίζει κανείς να υπερηφανευεται.

Καθώς έλεγε αυτά ο πατέρας της Μπέκυ της φάνηκε τόσο ψηλός και τόσο μεγαλοπρεπής που έμεινε έκθαμβη. Δεν έχασε καιρό και πήγε τρεχάτη στον Τόμ και του τα είπε όλα με το νι και με το σίγμα.

Όσο για τον Χώκ Φίνν, αυτός χάρις στον πλούτο του και στην προστασία της χήρας μπήκε στον καλό κόσμο, ή μάλλον τον χώσανε με τη βία στον καλό κόσμο, τον σπρώξαν μέσα θέλοντας και μη και τα μαρτύριά του έγιναν πραγματικά άφορητα. Οι υπηρέτες της χήρας φρόντιζαν να τον κρατούν πάντα καθαρόν και περιποιημένο. Τον έπλεναν, τον χτένιζαν και τον βούρτσωναν κάθε μέρα, και το βράδυ τον έβαζαν θέλοντας και μη να κοιμάται μέσα σε άνυπόφορα χιονόλευκα και μοσχοδολωμένα σεντόνια που δεν είχαν ούτε έναν παραμικρό λεκέ, που να μπόρεση να τον σφίξη στην καρδιά του, σαν παιδί γνώριμο και φίλο. Ήταν υποχρεωμένος να τρώη με πηρούνη και μαχαίρι, να σκουπίζεται με πετσέτα κι' όλα αυτά ήταν μεγάλα βέβαια για ένα παιδί που δεν είχε μεταχειριστεί ποτέ του όλα αυτά τα εργαλεία. Έπίσης ήταν υποχρεωμένος να μιλή ευγενικά και να προσέχη τα λόγια του, τόσο και ή κουσέντα του του φαινόταν πως έχανε κάθε νοστιμάδα. Τέλος πάντων όπου κι' αν έκανε να γυρίση ένοιωσε να τον κόβουν βαθεία τα δεσμά του πολιτισμού και να του κρατούν σφιχτοδεμένα τα χέρια και τα πόδια.

Τρεις βδομάδες άνθεξε ήρωικά τη δυστυχία του μα στο τέλος μια μέρα τον έχασαν. Επί οραντακτώ ώρες ή χήρα, φοβερά ανήσυχη έφαγε τον κόσμο για να τον βρη. Τον έψαξαν παντού, σε κάθε γωνιά και στο τέλος κοίταξαν και στο ποτάμι μήπως βρουν το πτώμα του. Το πρωί της τρίτης ημέρας ο Τόμ πήγε κι' έψαξε με προσοχή όλα τ' άδεια βαρέλια που βρίσκονταν μαζεμένα μπρός στα παλιά σφαγεία, και μέσα ο' ένα απ' αυτά τα βαρέλια αποκάλυψε τον φυγάδα. Μόλις είχε ξυπνήσει και βρισκόταν περιτριγυρισμένος από κότε λογιές κλοπιμαία τρόφιμα και άποράγια και κάπνιζε μακάρια την πίπα του. Ήταν άχτηνιστος, άπλωτος και φορούσε τα ίδια εκείνα κουρέλια που τον έκαναν τόσο γραφικόν

στις εύτυχισμένες μέρες της ελευθερίας του.

Ο Τόμ τον φώναξε έξω και του είπε πως αναστάτωσε έλο το χωριό με την εξαφάνισή του και τον συμβούλευσε να γυρίση πίσω στης χήρας.

Το πρόσωπο του Χώκ έχασε εϋθύς κάθε έκφραση εϋδαιμονίας και πήρε ένα βαθύ μελαγχολικό ύφος.

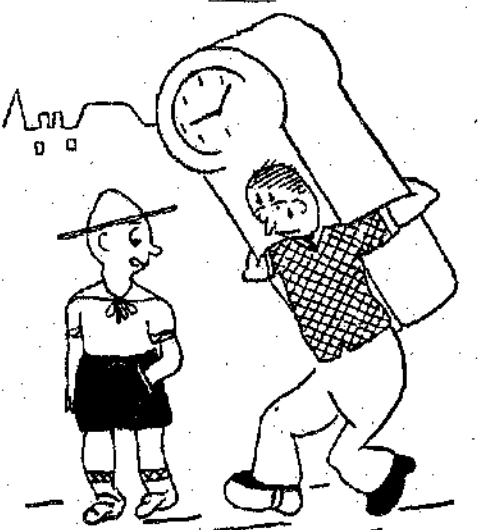
— Μην μου μιλάς για σπίτι, Τόμ, παρακάλεσε με άγωνία. Έκανα ύπομονη δου μπόρεσα, βάζτηκα μαζί, δυο τρεις βδομάδες, μα δεν πάει άλλο. Δεν είναι αυτά τα πράγματα για μένα, Τόμ, δεν είμαι συνειθισμένος. Η χήρα είναι βέβαια πολύ καλή για μένα, μα τί τα θέλεις που δεν τη βιάστώ αυτή τη ζωή. Κάθε πρωί βάζει τους υπηρέτες της να με τρίβουν, να με σφουγγαρίζουν, να με βουρτσίζουν που καντεύουν να μου γδάρουν το πετόι μου. Δεν μ' αφήνει να κοιμηθώ έξω στην αλλη και με υποχρεώ-

άνεβαινα στα κεραμίδια κι' έλεγα πέντ' έξη γερές δλωστήμιες, άλλοιως θα ξεχνάγα όλότεια πως μιλάει ο κόσμος. Η χήρα δεν μ' αφήνει να χαμουρηθώ, δεν μ' αφήνει να ξυστώ, δεν μ' αφήνει να φτώσω μπρός στον κόσμο. Άδύνατο, Τόμ, τέτοια ζωή δε βασταείται.

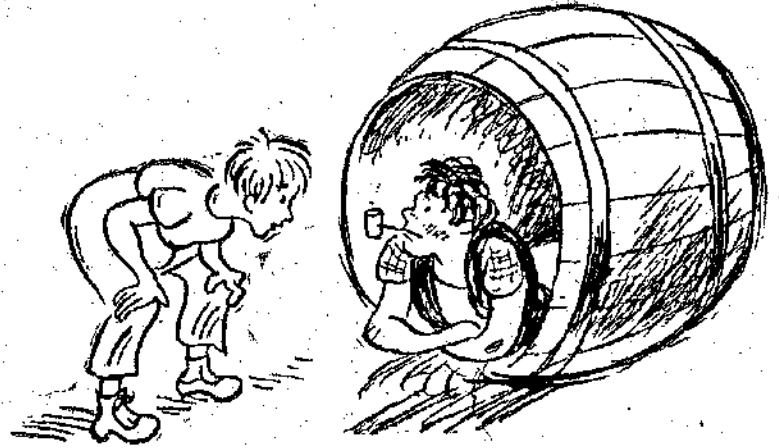
Στάθηκε μια στιγμή κι' ύστερα πρόσθεσε :

— Βλέπεις, Τόμ, δεν γινόταν άλλοιως, έπρεπε να το στρίψω. Κι' ύστερα σε λίγες μέρες ανοίγει το σχολείο και θα μ' έστελνε. Έ, αυτό ήταν άδύνατο να το υποφέρω. Τόμ, δεν θα τα πάβαινα ποτέ όλα ταυτα αν δεν έβρισκα εκείνα τα παναθεματισμένα τα χρήματα μαζί σου. Κάνε μου τη χάρη, καίμενε Τόμ, και κράτα τα εσύ. Κράτα το μερίδιό μου κι' αν θέλεις δίνε μου τότε-τότε μια δεκάρα. Και να πης της χήρας πως δεν ξαναπάω σπίτι της.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Σέλιμα μετακόμηση. Ο Παδόκοπος: — Δεν έπαινες, καιμένε, ένα ρολογάκι του χειριού, παρά κουβαλάς κοστού-ρολόι; Ο άρθοφόρος: — ; ; ; ! ! ! (Άνεκονόμη υπό του 'Αθηναίου)

Μόλις είχε ξυπνήσει και κάπνιζε μακάρια. (Σελ. 461, στ. α').

νει να φορώ όλα εκείνα τα κολλαριστά ρούχα που μουρχειται να σκάσω. Δεν μ' αφήνει να τακύνω μύγες και τζιτζικια, δεν μ' αφήνει να καπνίζω και την Κυριακή με υποχρεώνει να φορώ ως και καπούτσια άκόμη! Η χήρα κατεβαίνει να φάη όταν σημαίνει ένα κουδούνι, για να πηγ να κοιμηθη βαράει πάλι το κουδούνι, το πρωί που θα ξυπνήση πάλι τα ίδια, και όλα εκεί μέσα είναι τόσο τακτικά και κανονισμένα που δεν βρίσκει πια κανείς κανένα γούστο να ζη.

— Όλοι οι καθώς πρέπει άνθρωποι, Χώκ, έτσι ζουν.

— Πολλά που με κόφτει. Έγω δεν είμαι καθώς πρέπει άνθρωπος ούτε θέλω ναμια. Πρέπει να ρωτήσω ποτε να πάω να ψαρέψω, πρέπει να ρωτήσω ποτε να πάω να κολυμπήσω, τί να την κάνω πια τέτοια ζωή αν πρέπει να ζητάω πρώτα την άδεια για τó κάθε τι. Όχι. Τόμ. Κάθε μέρα

— Χώκ, το ξέρεις πως ένα τέτοιο πράγμα δεν θα μπορέσω ποτέ να το κάνω γιατί δεν είναι σωστό. Άλλως τε δοκίμασε άλλη μια φορά και να ιδης πως με τον καιρό θα την συνειθίσσης αυτή τη ζωή και θα σ' άρεση κιόλας.

— Νά μ' άρεση; Χμ, ναι όπως θα μ' άρεσε να με βάλουν να κάτω επάνω ο' ένα μαγκάλι μ' αναμμένα κάρβουνα. Όχι, Τόμ, είναι άδύνατον να ζω κλεισμένος μέσα στο σπίτι. Έγω είμαι μαθημένος να κοιμάμαι έξω στο δρόμο μέσα ο' ένα άδειο βαρέλι κι' αυτή ή ζωή μου άρεσει. Και να μου λες να ζωνανάω στη χήρα τώρα που έχουμε τουφέκια και σηγήλιά δική μας και θα ζούσαμε χρυσή ζωή αν βγαίναμε ληστές.

Ο Τόμ δεν άφησε την ευκαιρία να πάη χαμένη :

— Άκουσε, Χώκ, μην νομίσης πως έπειδή έγινε πλούσιος θα μ' έμποδι-

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της: **Μελαγχολικόν 'Ονειροπόλον** (χαίρω πού βγαίνεις καλά, δ Π. και δ Κ. δέν είναι: και να τους κάμεις) **Ευδοξόν Τσολάκην** (σο εστειλα τα φύλλα ψευδώνυμο, μετά χαράς, θα σοδ άγκρινω στο έρχόμενο πού θα είναι το πρώτο του νέου χρόνου) **Μουσίσαν** (απαλάως δέν θά έλαβα το προηγούμενο γράμμα σου με τις 15 άρχιμές' εύχαριστώ πολύ γιά την άνανάστη ένέκρικη φευδώνυμο, 'Οηγό και λυσόχαρο το έστειλα) **Νεοέλληνα** (θα το διαβάσω με τη σειρά του και θα σοδ πώ) **Δένοντα Τολσάτ** (άλλη φορά να μου γράψης το κομμάτι σου σ' άλλο χαρτί, όχι μαζί με το γράμμα' όπως άπόρησε θα διαβάσω αυτό πού έγγραφες «μετά κόπων και μάχων» και θα σοδ πώ) **Μελαγχολικόν 'Ονειροπόλον** (δέν το διαβάσκα, άλλ' άν είναι καλό, όπως κι άν δημοσιευθί, δέν χάνει την επικαιρότητά του) **Ζακυνθινήν Βαρκούλαν, Αίολον** κλ. κλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 15 Νοεμβρίου θάπαντήσω στο έρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 286ου Διαγωνισμού Λύσεων, ΑΙ λύσεις του φυλλαδίου τούτου δεικνύει μέχρι της 26 Ιανουαρίου.

663. Συλλαβογράφος
Του άδρα τρικυμία
Πώ, πώ, τι πανικός,
Μόλις σέ νότα μία
Κόλληση—τι εύκολία—
Τίτλος γερμανικός.

664. Μεταγραμματισμός
Με το Ρώ στο λαμό,
Θά δομήσαι.
Σίγμ' άν γίνη το Ρά,
Θά μυρίσω.

665. Τογόγεργος
Με τον τόνο άνεβασιμένο
Κάποια άντωνυμία μένω.
'Αλλά με κατεβασμένο,
Φοβερά κακά σημαίνω.
Μικρούλα Τραλαλά

666—669. Αημιόδη Αίνυματα
1. Ποιδ γεμίζει από πάτω
Και άδειάζει από πάνω ;
2. Ένα σανίδι στο γυαλό
Ποτέ του δέν σαπίζει.
3. Κρεατένια το πασάδι
Και χρυσά το κρεμαστάρι.
4. Μπάλομα στο μπάλωμα
Και ραφή δάγ χυε.

670. Δικτυοτόν

* * * * * = Έπιτομία της Γαλλίας
* * * * * = Μέθοδος, τάξης, σύγολον.
* * * * * = Κομμάτια, κλάσματα (πληθ.)
* * * * * = Δημόδες όνομα ποταμού της Ελλάδος και τόπος ιστορικός.—Και καθέτως τα ίδια.

671. Κρυπτογραφικόν

1234526 = Ποταμός.
2526 = Ζών.
3214 = Άδραμα ζώον.
48454 = Πόλις.
541826 = Φυτόν.
6284 = Χημικόν προϊόν.
Μάγνας

672—676. Μαγικόν Γράμμα
Τη άνταλλαγή ένός γράμματος εις έκάστην των κάτωθι λέξεων πάντοτε του αυτού να σχηματισθούν, άνευ άναγραμματισμού, άλλα τόσαι λέξεις :
Άκρος, Κόρος, αήμα, άετός, μέτος.
Αυτοκράτωρ του Βυζαντίου.

677. Απλή Άκροστιχίς
Τά μέν άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων άποτελούν κράτος της Άνω Άνατολής, τα δέ τρία γράμματα ήρου της Τροίας :

1, Νήσος του Ιονίου ; 2, Μέγας άρχαίος φιλόσοφος ; 3, Μεγάλη έορτή εις τάς αρχαίας Άθήνας ; 4, Άπέραντος ύγρ άκτασις ; 5, Ποταμός της Αφρικής ; 6, Εθνοπαίκον Κράτος ; 7, Έπαρχία της Γαλλίας.

Εισηρούν Κράτες
678. Φωνηεντόλιπον

ν-τ-κ-κ-τ-θ-μ
Ηλιοπερίχρητ

679. Γέφυρος

το	το	ου	ου
το	το	ου	ου
το	το	ΚΘ	Κών
το	το	ου	ου
το	το	ου	ου
το	το	ου	ου
			Δένιφιν

Τέλος του 286ου Διαγωνισμού Λύσεων. Από του προσεχούς φυλλαδίου άρχίζει νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευμ. 'Ασκήσεων του φύλλ. 37.
480. 'Ησιόδος (εις, ή, δδός). — 481. Τροχός-τροχός.—482. Νάνι-Νίνα.—383. 'Η σελήνη, το σέλινον.—484.

									846.
									ΣΑΛΑ-
									ΜΙΣ
									(άλλα,
									Λαμία,
									Μασ-
									Α'ιμαλά
									ια). —
									486 —
									490. Το
									πτερωτόν είναι το Ω : 'Ωρα, Ρωμάλος,
									Πρωτεύς, Βοιωτία, Έλικών.—491. ΜΑ-
									ΛΑΓΑ και άντιστραφώς ΑΓΑΛΑΜ
									(ΜΑδέρα, 'ΑΓγλία, ΆΑίος, 'ΑΛγερρα,
									Γαλλία, 'ΑΜστελδάρμον). — 492. 'Εσο
									συνεπής δταν έπράξαται (έσοι σύν, έπι
									σφ, ταν ύπο σφς σ' ε).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΑΗ'—1044]
Ζακυνθινούλα, γιά εύχάς έλόθεσμα εύ-
χρηριστό. (Καθοστατημένη).

Σίφανος της Δόξης
[ΑΗ'—1045]

Μιχαήλ Στρογκόφ, το ένα τηλεφώνημα
έγκλοσθαί το άλλο ! !
ΜΒΛΑΓΧΟΛΙΡΟΣ ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ
[ΑΗ'—1046]

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Διαγωνισμού τοπειών.
'Υπερσυχριστούμε έλα τα εύγενικά
'Αλλα γιά την άθροια συμμετοχή των. Βρα-
βεία. Ασκή-Σίελ. Γκλόρια, Ζακυνθινούλα,
Λορελάτ, 'Ισις, Νεφερίτι.

ΕΥΑΝΝΑ-ΑΡΑΕΤ

[ΑΗ'—1047]

Διαπλαστούλα-ς, άνταλλάσσω Μ. Μυ-
στικά. Περμάνω από δλους-ς. Δ)σις :
Μάκην Σαχίγην, Τετρ. 151)10, Νέαν Σμάρ-
ννην, διά : **Ρόμπερ Τέλλορ**

[ΑΗ'—1048]

Εθα και Κάλλη, γιati σέ χωριστά θρα-
γία ; Εθθως Σηματοφάρα, τί κάνουν οι
τρείς Δημητ. ; Μαύρο Ρόδον, τί κάνεις ; σέ
ξέρουμε.—Σ.Κ. και Τ. Κορ. πώς περάσατε
στού Δημητρ. ΤΣ. — Γίολα ΤΣ., αυτή ή
πλατεία θα σέ φέρη.

Ντόροθν Λάμονρ, Τάυρον Πόουερ

[ΑΗ'—1049]

Διάνα, ή διαθωνός μου [ΑΗ'—329]. Τί-
'Εκάν δέν έλαβα. 'Αν θάλης έκαστείλας
γιά μιά άνάμνηση. 'Ατίθες, κλεμμένες ά-
ποκαλόφεις δέν ισχύουν.— **Γαλανομάτα**

[ΑΗ'—1050]

Πρός γνώσειν του Διαπλασκόκομου :
Στο Δημοφύηγμα ήλαβ πρώτος μόνο
με την δύναμιν των ψήφων των ψηφισάν-
των. 'Επικαλούμενος ΒΕΒΑΙΩΣΙΝ ΔΙΑ-
ΠΛΑΣΣΕΩΣ, διαφειδω κατηγορηματικώς
τό δτι Δούξ 'Ομπλιγκαντό = Δουτόκαρδος
= 'Γούρεβιτς. Μετά ταύτα, 'Μυστηρώδεις
Κατάσκοποι... , κρείττον τά σιγάν του
λαλείν ! 'Ψεύτικα όνόματα μόνο σεις μετα-
χειρίζεσθε. **Δούξ 'Ομπλιγκαντό**

[ΑΗ'—1051]

Μουζέλεν, ή γνωριμία σου με κατεν-
θουσίασα. Πόσο λίγο όμως διαρκεί
κάθε μεγάλη χαρά. — δοκίμασα 'Ομπλι-
γκαντό, έλαβες ; Ποιά διαθωνών έχεις τώ-
ρα ; —Στέλλα Βιολάντη, άρατος ό μύθος
της Σχολής ; ! ! ! — **Δούξ 'Ομπλιγκαντό**

[ΑΗ'—1052]

Κυρίαρχη Διαπλασκόκομου, βραβεύεις
δύο... βραβεία ; ;
ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

[ΑΗ'—1053]

Ω 'Αετιδού και Ρόμπερ Τέλλορ, διαχθήτε
όδρ' ήμών τά βραβεία του Διαγωνι-
σμού μας. **Τούρεβιτς, Μιχαήλ Στρογκόφ**

[ΑΗ'—1054]

Δόκη 'Ομπλιγκαντό, τί γίνεσαι ; ; ;
Μιχαήλ Στρογκόφ

[ΑΗ'—1055]

Ντανιέλ Νταριέ, δέξου της θερμότηρας
εύχας μου, διά την έορτήν σου.
Μιχαήλ Στρογκόφ

[ΑΗ'—1056]

Νταριέ αγαπημένη μου εβαλεφούλα, γιά
την γιορτή σου σοδ στέλνω τις θερμώ-
τερες εύχες μου.— **Καπετάν Βενουλίανας**

[ΑΗ'—1057]

Μυριολοσομένη άπ' τις εύχες μου άς
είναι ή γιορτή σου, **ΝΤΑΝΙΕΛ ΝΤΑ-
ΡΙΝ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ-ΦΑΝΤΑΣΜΑ**

[ΑΗ'—1058]

« Ίντέλεκτες Σέρβες», τί μπορ άγορά-
κια ! ! ! 'Ο 'Αριστόβουλος Μάνωση δέν
είναι ό Δόξης Στέφανος (Διάκλ. βραβείον).
Κατόσκοπος «33»

[ΑΗ'—1059]

Ντανιέλ Νταριέ, τις πού θερμές εύχες
μου, στέλνω στη γιορτή σου.
Κατόσκοπος «33»

[ΑΗ'—1060]

ΤΡΙΣΚΑΤΑΡΑΤΡ, θζαν γιά μέ τρανή
χαρά, άν διαχόσουν ν' άλληλογραφήσου-
με. Να έλπίζω ; ; ; **ΛΕΝΑ ΧΑΡΗ**
(Κίτρονη 'Αράχνη)

**ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΕΣΣΑΡΚΟΣΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΟΜΟΥ
ΤΗΣ Β ΠΕΡΙΟΔΟΥ**